

In memoriam Jean Heylen

Totaal onverwachts moesten wij afscheid nemen van Jean Heylen op 21 april 2020. De gezondheidstoestand van Jean verliep niet zonder slag of stoot .

Hij had de laatste jaren heel wat gezondheidsproblemen en onderging 14 operaties .

Na zijn hartaanval enkele jaren geleden op zijn werk besloot hij te stoppen met werken en het wat rustiger aan te doen . Helaas kreeg hij meer en meer hartproblemen met het resultaat dat een cardiale defibrillator zou worden geplaatst in het voorjaar van 2020 . Spijtig genoeg was deze ingreep nog niet gebeurd en stond Jean op een lange wachtlijst . Door een plotse hartstilstand stierf hij in de ochtend totaal alleen en zonder medeweten van zijn familie op 79 jarige leeftijd .

Jean werd geboren op 9 februari 1941 . Hij heeft twee kinderen Barbara en Sandra die hij na de scheiding van zijn vrouw verder alleen heeft groot gebracht . Sandra was toen 16 jaar en Barbara 14 jaar .

Overal nam hij zijn kinderen mee naar toe en stelde ze voor aan collega's en vrienden zodat ze nooit alleen waren . Hij is er altijd geweest voor zijn dochters , deed het huishouden, kookte , waste , gaf advies, hielp met hun studies , ging met hun op vakantie en was buiten de rol van papa hun beste vriend in alle opzichten .

Jean heeft zijn hele leven gewerkt in Mol bij de Belgonucleaire vesting te Dessel . Hier werden gebruikte brandstoffen tot de zogenaamde Mox of een alternatieve brandstof bewerkt voor te hergebruiken in kernreactoren . De ontmanteling van de fabriek gebeurde vanaf 2009 . Jean was zeer goed op de hoogte van de werkwijze in de fabriek en was er niet zo maar onbelangrijk . Hij kende deze fabriek als zijn broekzak . Een aantal jaren geleden (Jean was toen al jaren op pensioen) werd hij zelfs gevraagd om een probleem te komen oplossen bij de ontmanteling van de fabriek . Hij was vereerd met deze vraag en nam het aanbod aan . Alleen viel het hem moeilijk om weer in het werkritme te komen en volle dagen terug te werken . Jean leefde voor zijn werk en voor de fabriek , in plaats van te werken om te leven ! Hij zei steeds als ik mij geen 100% kan inzetten voor mijn werk dan doe ik het beter en liever niet .

Zo is hij eigenlijk steeds in alles geweest , hij ging er steeds 100% voor . Toen hij met pensioen ging begon hij pas echt te genieten van het leven . Zijn tijd werd grotendeels opgevuld met vele hobby's , tuinieren , goochelen, postzegels verzamelen , zetelen in de Molse cultuurraad , lid van de postzegelclub Fisimol , oprichter van de goochelclub Mageia , video's maken , enz....

Hij hield ook van reizen waarbij verre afstanden geen enkel bezwaar waren . Ook ondanks zijn gezondheidsproblemen bleef Jean op reis gaan . Zijn trouwe vriend Maurits Soetens weet hiervan mee te spreken . Toen er zich tijdens een goochelcongres in Blackpool (Eng) een acute blaasontsteking voor deed was het een groot geluk dat Maurits als dokter aan zijn zijde stond . Met zijn kinderen bezocht hij Amerika , Canada en Thailand . Met zijn neef ging hij naar Zuid Afrika en met Maurits Soetens naar China .

Samen met Maurits Soetens en Rik Cools richtte Jean een goochelclub op te Mol in 1994 met name "Mageia" . De eerste vergaderingen gingen door in de bovenzaal van café "Het Leeuwke" te Mol . Vele goochelaars uit de streek kwamen hier naar de vergaderingen . Later gingen de vergaderingen door in de feestzalen van Hotel Corbie te Mol . Ten slotte vestigde de club zich in de parochiezaal " De Grot " te Mol-Wezel . Jean zou jaren in het bestuur van de vereniging blijven waar hij de taak van penningmeester en schatbewaarder vervulde . Door zijn gezondheidsproblemen stapte Jean enkele jaren geleden uit het bestuur van de club .

Na het overlijden van Rik Cools werd Arthur Cardini in 2007 de nieuwe voorzitter van Mageia . Er waren toen door onenigheid met de voormalige voorzitter twee goochelclubs ontstaan . Jean is van onschatbare waarde geweest om te helpen in het tot stand komen om terug één goochelclub Mageia te vormen in Mol . Verder is hij een zeer grote hulp geweest bij de jaarlijkse wedstrijden van “Het open kampioenschap van Vlaanderen” . Bij problemen kon je steeds op hem rekenen en wist hij zoals geen ander een oplossing te vinden . Dikwijls heeft hij de club met raad en daad bijgestaan waarbij hij zichzelf af en toe wel eens geweldig kon opwinden . Op 21 december 2015 werd Jean terecht “Erelid” van Mageia voor zijn ontegensprekelijke inbreng en steun voor de vereniging .

(op de foto : Jean Heylen, Jef De Pauw , Maurits Soetens, Wally Rocking)

Jean kocht op goochelgebied praktisch alles wat hem aansprak . Soms kocht hij zelfs bepaalde trucs of boeken tweemaal . Zelf een goocheltoer presenteren was voor hem niet zo weggelegd . De zeldzame keren dat hij iets vertoonde waren voor hem steeds moeilijk . Hij kreeg een enorme zenuwachtigheid in zijn handen wat hem belette het nummer goed en degelijk te vertonen . Maar hij wist zoals geen ander hoe de vork aan de steel zat en kende de knepen van het vak .

(Zeldzame goochelmomenten)

Samen met Rik Heynickx bezoekt hij stevast de vergaderingen iedere maand in het “Magic Art Center” te Bennebroek (NL) .

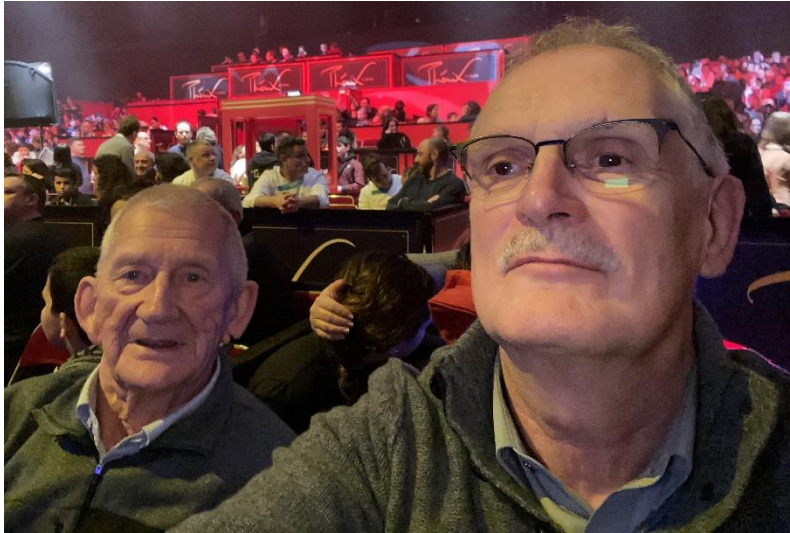

(Magic Art Center met Veronique Ross)

Meermaals jaarlijks bezochten Rik en Jean de buurlanden (Nederland , Duitsland, Frankrijk) om circussen of showprogramma's te bezoeken . Zelfs in de maand december werden er in Parijs op enkele dagen tijd een reeks van circussen bezocht . Hij hield van de grootsheid van artiesten en dieren die het beste van hun kunnen gaven op de bühne

of in het zaagsel . Het spel van licht en muziek , de pluche rode stoelen , het publiek , de entourage, het orkest maakten op hem een geweldige indruk . Dit maakte in hem het kind weer wakker waarvan hij met volle teugen kon genieten en wegdromen . Jean was zeer aangenaam in gezelschap , was absoluut niet krenterig , hield van lekker en goed eten, en niet kieskeurig op velerlei vlakken . Hij was attentvol voor anderen en had een duidelijk luisterend oor . Voor velen had hij een warm hart . Als het er op aan kwam kon hij ook zijn mannetje staan als iets hem niet zinde of dwarsboomde .

(Parijs dec 2019)

(Luik Circus European 2018 met Gilberto Sheppert))

Van alles wat hij bezocht maakte hij video-opnames en zette alles op DVD . Heel wat lezingen, shows, goochelaars , Tv-programma's , enz.... zijn door hem opgenomen en gegeven of verkocht aan kennissen en goochelaars . Het Programma van Patrick Sébastien “ Le plus grand cabaret du monde” heeft hij jarenlang op deze wijze gearcheveerd .

In 2017 kreeg hij het lang verwachte nieuws : hij werd eindelijk Opa . Op 26 februari 2018 iets na 23.00 uur werd zijn kleinzoon Senna geboren van zijn dochter Barbara . Hij was zo fier en trots als een rots . Samen met Senna beleefde hij mooie momenten . Helaas veel te kort !

Jean beschikte als postzegelverzamelaar een indrukwekkende verzameling postzegels waartoe exclusieve en waardevolle zegels behoorden . Vele van deze zegels zijn zeldzaam en uniek . Hij kocht samen met Maurits Soetens schitterende aparte reeksen .

De wereld stond opeens stil toen het Coronavirus totaal onverwacht als een kaakslag insloeg in onze zo vertrouwde wereld . Begin maart 2020 ging alles in “Lockdown” en werden wij gescheiden van familie en vrienden . Jean kwam te overlijden en een waardig afscheid is er niet gekomen . De mensen mochten slechts beperkt afscheid nemen van hun dierbaren . Alleen Rik Heynickx en Arthur Cardini hebben een laatste groet gebracht in naam van de club aan Jean in het funerarium te Mol . Jean werd gecremeerd en er zal ten gepaste tijde in de toekomst door de familie nog een afscheidsplechtigheid komen .

Een eerbetoon van Mageia aan Jean zal gebeuren op latere datum .

Jean zei steeds : “ Ik kan niet toveren maar wel goochelen” .

(Kerstmarkt Parijs dec.2019)

(Op de Foto : Kenny Van Quickelberge, Gill Ricardo , Maurits Soetens, Rik Heynickx, Jean Heylen te Blackpool 2020)

De hemel is daarboven nu een magische ster rijker geworden .

Vaarwel Jean , bedankt voor alles , het gaat je goed , wij vergeten je niet .

Zonder jou toedoen had Mageia nooit bestaan !

(Met dank aan Barbara en Sandra voor het tot stand komen van de tekst.)